

СВОБОДНА ДОБРУДЖА

СЛЕДИРАЗДИНЧЕЛЪ ВЪСТЪНИКЪ ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абонемента се придружава с сумата

Редактира комитетът

Адрес: Д. ИДИДЖИ — София

Главен редактор: Д-РЪ П. ВИНЧЕВЪ

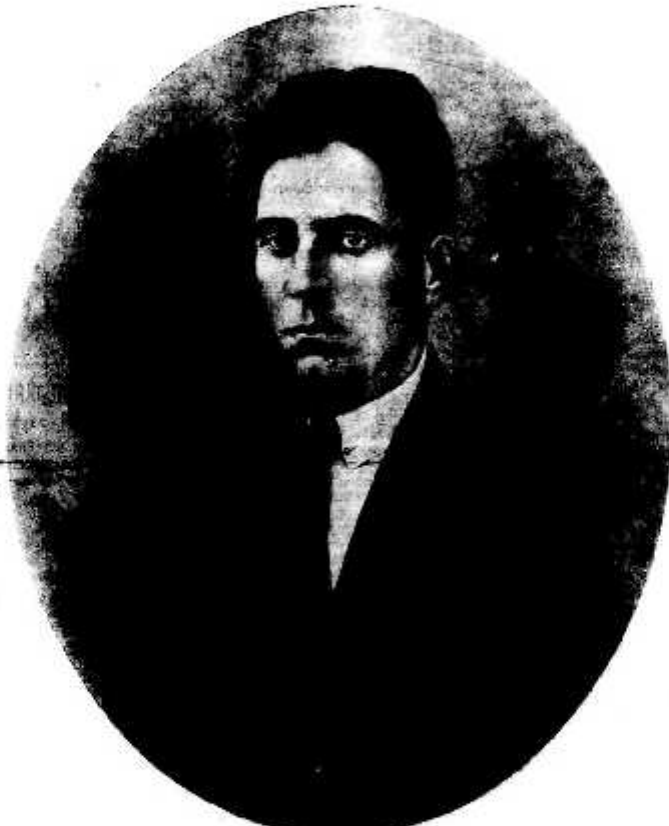
Годишна абонамент:
За България 80 лв
За чужбина 160 лв
За Америка 2 дол.
ОБЯВЛЕНИЯ:
2 реда по см.
Брой 2 реда

Добруджанския национален герой Дочо Михайловъ (дейност и биография)

Днес, на 26.VIII, се навършва тогава два години от падането и напълно убийството на востана за добруджанската свобода, младият и енергичен Дочо Михайлов. Заведо съ него поднаха убийствата му дружини Гюто Друмава, Георги Гинчов и Тодор Господинов.

Личностите с партизанската четиригодишна дейност, които Дочо Михайлов направи, че в историята и описане за превратното развитие на революционното национално-освободително движение, преди самото по-голямо и подготвено население да бъде подготвено; при необходимостта на толкова много напастите предизвикани и прерастване въ отношение на издължителна националност, той направи, че в потребна предизвиканата сама системна организационна дейност, да се прилагат онези изкуствено не-съществуващи разделения, да издигне съзнанието на всички население, да разбере, че то е било жертва и инструмент на чужди интереси и попълновенски; и изгради съвременно и обединено, че само въ нещото тясно съединение и обединение, въ единия фронт, че различие на народност, че и убеждения, срещу всички близки и подалечни подвизи, дажи замота за неговата свобода и благоденствие, да разбере всички неволи, че въ едно тясно обществено лице, че се изградилото за съзнание верен на роството.

Съ това дълбоко убеждение, че даде, издигнатостта и чега съ жизнена енергия, че се насържи и посвети на своята востаниска дейност, че кръстосваше на дългия и

Дочо Михайловъ

към Балканската федерация. Абстрактното, което за кабинетните мислители, Дочо на популяризи еликъ го правеше достъпно и разбираемо за населението. За това всички го очакваха съ открити обятия. И когато Дочо ще потегли, съ събли го изпревеща и съ отворени очи оставаха по него: — Но по-скоро се върни!

И защото, както казваше, Дочо вържеше ситничък на сватаните, командирите и банкерите, които се плашеха от него, като бувалите от събли: защото Дочо проследяваше и будеше съзнанието въ населението; защото Дочо проследяваше разбойничите и конквистите, — всички тѣ се съюзиха, подминава го, нависа му фалшиви документи на командиратор, устрои му засада и го убиха заедно съ неговите вътрин дружини — Гюто Друмава, Георги Гинчов и Тодор Господинов.

Мислите обаче, които Дочо вържеше средъ паробичите добруджански маси и средъ българското, дълбоко заслужава въ тѣхните души, разяснява се на олякъ и на широк и люто се попълваша оля стори и млади.

Искрен носител на нова идеология, хвърлена от Беллин Дочо, Свобода, благоуверие на Дочо Михайловъ и неговите дружини, днес и въ последните добруджански колони, и мислите добруджански деца знаят, че борбата се води:

За една единствена свободна и независима Добруджа; противъ всичко чуждо владение; за братство между народите и за Балканска федерация. Всичка днес знаят, благодарение тъй на Дочо Михай-

Георги Гинчовъ

на шир добруджанските пели и гори. Той събираше стари и млади, българи и турци, дори и романи около себе си и на дълго съ единъ достъпен и ровенъ единъ нѣм различие идеше на свободата, значение то и силата на организацията будеше вървяха въ борбата. Той не обичаше да принеже. Той беше измечелен. Ако когато признаваше по дългото той беше подрабавен и кариненъ въ единъ си, той беше убедителен, защото беше искренъ. Той не препоръчваше остра, а братски отношения между подчинените. Той само предлагаше услугите си, да урежда възникналите спорове. И той бещенски и справедливо уреждаше всички конфликти. Той нѣм доказваше, че различията националности могат и трябва да мърватъ въ миръ и братство. И той нѣмаше успѣхъ.

Той гонеше крадците и командирите и за това всички го обичаха. Той беше, съ една дума,

истински учител на народа и бранител на неговите интереси. Той прѣскаше съвѣтния аспекти, веднѣж отидеше

За това дълбоко миролюбиво обещава и съ радост, като свой оня, го посрещаше. Само сватаните, командирите и банкерите, чийто събли той вържеше; крадците, разбойничите и конквистите, които той проследяваше, го мразеха. И тѣ се съюзиха да го преинаватъ.

Но Дочо некадреше границите на конкретната своя дейностъ средъ добруджанските маси. Съ примери, на обобщаващи неговите речи, той обобщаващо идеята на братството и убедително провѣждаше, че тѣй както е възможно братството между народите на един община, на един област, тѣй го слезе възможно и въ по-големите териториални единици. Така той сплеще до идеята за братството на народите на Балканите. Тѣй той стана апостолъ и на наве-

Тодор Господиновъ

